

กระทู้ถามที่ ๑๗๕ ร.

สภาผู้แทนราษฎร

๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ปัญหาการบริหารจัดการเกี่ยวข้องกับคาร์บอนเครดิต (Carbon Credit)

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม ถาพนายกรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

เนื่องด้วยธุรกิจภาคอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับปฏิกิริยาเคมีการเผาไหม้ได้ปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์หรือก๊าซเรือนกระจกจำนวนมากทำให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมเป็นพิษ แม้ประเทศไทยไม่ได้เป็นประเทศใน ๕ ลำดับแรกของโลกที่ปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์หรือก๊าซเรือนกระจกมากที่สุด (๕ ลำดับแรก จีน สหรัฐอเมริกา อินเดีย รัสเซียและญี่ปุ่น ส่วนไทยอันดับ ๒๖) แต่ตัวเลขการปล่อยมลพิษ (Emissions) ของไทยค่อนข้างสูง อย่างไรก็ตาม ในขณะนี้ประเทศไทยเป็นประเทศที่ปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์น้อยกว่าเกณฑ์จึงสามารถนำปริมาณการลดหรือดูดซับก๊าซเรือนกระจกที่เรียกว่า คาร์บอนเครดิต (Carbon Credit) ไปขายในตลาดคาร์บอนภาคสมัครใจได้คาร์บอนเครดิต (Carbon Credit) เป็นสิทธิที่เกิดจากการลดปริมาณการปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์หรือก๊าซเรือนกระจก ทั้งนี้ ในการซื้อขายคาร์บอนเครดิตต้องศึกษาข้อมูลประกอบการลงทุนเพื่อนำไปสู่เป้าหมายของการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่ยั่งยืน และในขณะนี้พบแรงขับเคลื่อนตลาดคาร์บอนเครดิตของไทยยังมีความไม่แน่นอน และองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (อบก.) ก็ยังไม่มีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเรื่องดังกล่าวเนื่องจากโครงการลดก๊าซเรือนกระจกจะต้องทำเป็นโครงการที่ต้องเข้าข่าย ดังนี้ ๑) เพิ่มประสิทธิภาพพลังงาน ๒) เป็นพลังงานทดแทน ๓) เป็นการจัดการของเสีย ๔) เป็นการจัดการในภาคขนส่ง ๕) เป็นป่าไม้พื้นที่สีเขียว ๖) เป็นการเกษตรและอื่น ๆ ตามที่องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (อบก.) กำหนดระเบียบวิธีในการลดก๊าซเรือนกระจก ในขณะเดียวกันเวลานี้พบพื้นที่หลายจังหวัดภาคใต้ได้ปลูกป่าเพื่อหวังดูดซับคาร์บอนขายคาร์บอนเครดิตตามโครงการข้างต้นไปแล้ว โดยที่ยังไม่มีความชัดเจนในเรื่องข้างต้น ซึ่งอาจเป็นการกระทำที่สูญเปล่าเนื่องจากการขายคาร์บอนในตลาดคาร์บอนต้องมีค่าใช้จ่ายในการตรวจมาตรฐานจึงจะเป็นคาร์บอนที่ได้รับการยอมรับและสามารถขายได้

ในตลาดคาร์บอนได้และอุปสรรคที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือมาตรการภาษีของ CBAM (Carbon Border Adjustment Mechanism) ที่มีการปรับราคาคาร์บอนก่อนข้ามพรมแดนสหภาพยุโรป จึงขอเรียนถามว่า แนวทางการบริหารจัดการเรื่องคาร์บอนเครดิต (Carbon Credit) ของไทย จะเป็นไปได้ในลักษณะใด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ นอกจากองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (อบก.) ควรร่วมรับผิดชอบหรือไม่ อย่างไร เพื่อให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจก ขอบทราบบรายละเอียด

ขอให้ตอบในราชกิจจานุเบกษา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
สฤษฎ์พงษ์ เกี้ยวข้อง
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย
จังหวัดกระบี่

คำตอบกระทู้ถามที่ ๑๗๕ ร.

ของ นายสฤกษ์พงษ์ เกี่ยวข้อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคภูมิใจไทย จังหวัดกระบี่
เรื่อง ปัญหาการบริหารจัดการเกี่ยวข้องกับคาร์บอนเครดิต (Carbon Credit)

ข้าพเจ้า นายเศรษฐา ทวีสิน นายกรัฐมนตรี ขอตอบกระทู้ถาม เรื่อง ปัญหาการบริหารจัดการ
เกี่ยวข้องกับคาร์บอนเครดิต (Carbon Credit) ของท่านสมาชิกผู้มีความสนใจ ตามที่ได้รับรายงาน
จากกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดังนี้

คำตอบ

รัฐบาลโดยกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขอเรียน ดังนี้

๑. การจัดการคาร์บอนเครดิตและการซื้อขายคาร์บอนเครดิตของประเทศไทย แบ่งเป็น ๒ รูปแบบ
ดังนี้

๑) การดำเนินการในรูปแบบสมัครใจ (Voluntary scheme) ได้แก่ กิจกรรม T-VER
ภายใต้การรับผิดชอบขององค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) (อบก.) ซึ่งเป็นการสนับสนุน
กิจกรรมการลดก๊าซเรือนกระจกภายในประเทศ โดยผู้เข้าร่วมสามารถดำเนินการโดยความสมัครใจ
ซึ่งกระบวนการจะเป็นไปตามกฎระเบียบที่กำหนดโดยองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก
(องค์การมหาชน)

๒) การดำเนินการตามพันธกรณี (Compliance scheme) เป็นการดำเนินการ
เพื่อบรรลุเป้าหมาย NDC ของประเทศ ตามกลไกข้อ ๖ ของความตกลงปารีส ซึ่งการดำเนินการ
ทั้งสองรูปแบบ จะมีลักษณะ ดังตารางต่อไปนี้

รายละเอียด	การดำเนินการในรูปแบบสมัครใจ (Voluntary scheme)	การดำเนินการตามพันธกรณี (Compliance scheme)
วัตถุประสงค์การใช้งาน คาร์บอนเครดิต	เป็นไปโดยความสมัครใจ โดยอาจจะเป็น การชดเชยคาร์บอนของภาคเอกชนในประเทศ หรือนอกประเทศ หรือการชดเชยคาร์บอนเครดิต ในระดับบุคคล	เพื่อชดเชยเป้าหมาย NDC ของประเทศ ตามกลไกข้อ ๖ ของความตกลงปารีส
การให้อนุญาต	องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) ให้คำรับรองและขึ้นทะเบียน คาร์บอนเครดิต	คณะรัฐมนตรีให้การรับรองและ ให้อนุญาตการใช้คาร์บอนเครดิต ตามแนวทางกลไกข้อ ๖ ของความตกลงปารีส
การพัฒนาโครงการ	เป็นการดำเนินการโดยความสมัครใจ	เป็นการซื้อขายผ่านรัฐบาล ของประเทศ

รายละเอียด	การดำเนินการในรูปแบบสมัครใจ (Voluntary scheme)	การดำเนินการตามพันธกรณี (Compliance scheme)
ระเบียบวิธีในการประเมินคาร์บอนเครดิต	เป็นไปตามระเบียบวิธีที่องค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน) กำหนด	เป็นไปตามการตกลงของประเทศผู้ซื้อและผู้ขาย
การปรับบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศ	ไม่มี	ปริมาณคาร์บอนเครดิตที่มีการขายออก จะต้องนำมาบวกกลับในบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศ

ซึ่งปัจจุบันมีโครงการที่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นโครงการ T-VER แล้ว จำนวน ๓๗๑ โครงการ คณะกรรมการองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจกให้การรับรองคาร์บอนเครดิตรวมทั้งสิ้น ๑๖,๙๕๙,๗๕๔ ตันคาร์บอนไดออกไซด์เทียบเท่า จาก ๑๕๕ โครงการ (๓๐๘ ครั้ง)

ทั้งนี้ ประเทศไทยยังไม่มีข้อกำหนดมาตรการบังคับแก่ภาคธุรกิจหรือเอกชนที่มีการดำเนินกิจกรรมการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในระดับสูงว่าต้องดำเนินการลดก๊าซเรือนกระจกแต่อย่างใด ดังนั้น ความต้องการคาร์บอนเครดิต (Carbon Credit Demand) และราคาคาร์บอนในประเทศจะเป็นตามกลไกตลาดที่อุปสงค์มากกว่าอุปทาน สำหรับผู้ประกอบการการลงทุนด้านคาร์บอนเครดิตจึงต้องมีการศึกษาให้รอบด้าน

อย่างไรก็ตามกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เล็งเห็นความสำคัญของการลงทุนจากต่างประเทศในกิจกรรมที่ต้องใช้เงินลงทุนสูงเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และสร้างการเปลี่ยนผ่านไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน จึงได้จัดทำแนวทางและกลไกการบริหารจัดการคาร์บอนเครดิต ซึ่งกำหนดแนวทางการบริหารจัดการซื้อขายคาร์บอนเครดิตภายในประเทศ และการซื้อขายคาร์บอนเครดิต ภายใต้อาณัติของ ความตกลงปารีส โดยเปิดโอกาสให้มีการใช้กลไก ข้อ ๖ สำหรับกิจกรรมที่ประเทศไทยไม่สามารถดำเนินการได้เอง หรือดำเนินการเองได้ยากหากไม่ได้รับการสนับสนุนจากต่างประเทศ ทั้งนี้ จะต้องเป็นกิจกรรมที่ไม่ระบุอยู่ใน NDC ของประเทศ นอกจากนี้ ยังอยู่ระหว่างการพัฒนาร่างพระราชบัญญัติการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. .... เพื่อให้อำนาจหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการตามพันธกรณี และการขับเคลื่อนการดำเนินการเพื่อให้เกิดการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกตามเป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของไทย โดยไม่ส่งผลกระทบต่อความเสี่ยงในการที่ประเทศจะมีการขายคาร์บอนเครดิตที่มากเกินไป (Over - selling) ซึ่งอาจจะส่งผลกระทบต่อประเทศไทยไม่สามารถบรรลุเป้าหมาย NDC ได้

๒. มาตรการปรับราคาคาร์บอนก่อนข้ามพรมแดน (Carbon Border Adjustment Mechanism : CBAM) ของสหภาพยุโรป (EU) ซึ่งจะมีการคิดราคาจากปริมาณคาร์บอนที่แฝงในสินค้า หรือเรียกว่า Embedded Carbon Emission ซึ่งเริ่มให้รายงานข้อมูล ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๖ และจะเริ่มมีผลบังคับใช้วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๙ นั้น กลุ่มสินค้าที่ได้รับผลกระทบใน CBAM ระยะแรก ได้แก่ ซีเมนต์ ไฟฟ้า ปุ๋ย เหล็กและเหล็กกล้า อะลูมิเนียม

และไฮโดรเจน โดย EU จะพิจารณารายงานตามมาตรฐานของ EU ซึ่งระบุปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในผลิตภัณฑ์ และปรับราคาคาร์บอนตามมาตรฐานการรายงาน และทวนสอบของ EU ทั้งนี้ในระยะแรก EU กำหนดให้ผู้ตรวจสอบซึ่งทำหน้าที่ในการจัดทำรายงานต้องเป็นบริษัทที่ได้รับ การรับรองใน EU เท่านั้น และจะพิจารณาราคาคาร์บอนที่ผู้ส่งออกสินค้าไป EU ได้จ่ายค่าคาร์บอนภายใต้มาตรการบังคับในแต่ละประเทศที่ส่งสินค้าไปยัง EU อาทิ ภาษีคาร์บอน ซึ่งการพัฒนา ร่างพระราชบัญญัติการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. .... จะมีการกำหนดภาษีชนิดใหม่ คือ ภาษีคาร์บอน โดยกรมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อยู่ระหว่างการหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ กรมสรรพสามิต สำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกา และภาคเอกชน เป็นต้น เพื่อพิจารณาความเหมาะสมในการกำหนดกลไกดังกล่าว

๓. ประเทศไทยได้มีการแต่งตั้ง “คณะกรรมการนโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแห่งชาติ” ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อใช้เป็นกลไกสำคัญที่จะส่งผลให้การดำเนินงานได้บรรลุตามความมุ่งหมายด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยมีองค์ประกอบ ดังนี้

๓.๑ นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

๓.๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นรองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง

๓.๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ เป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง

๓.๔ กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ปลัดกระทรวงพลังงาน ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ปลัดกรุงเทพมหานคร เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการสำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ และผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ

๓.๕ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้ที่มีความรู้ มีความเชี่ยวชาญ และมีประสบการณ์ไม่น้อยกว่าห้าปี ในด้านกฎหมาย ด้านเศรษฐศาสตร์ ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี และด้านพลังงาน หรือด้านอื่นที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่เกินเก้าคน

๓.๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากภาคเอกชนซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสภาธนาคารไทยร่วมกันเสนอจำนวนหนึ่งคน

ให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้เลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและผู้อำนวยการองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

โดยมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑) กำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์การป้องกันและการแก้ไขปัญหา ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในประเทศไทย การกักเก็บและการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งการวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๒) กำหนดนโยบาย แนวทาง หลักเกณฑ์ และกลไกการดำเนินงานร่วมกับนานาชาติ เกี่ยวกับการจัดการการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และผลประโยชน์ของประเทศ รวมทั้งข้อตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

๓) เสนอแนะการแก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงกฎหมายที่จำเป็นหรือเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานต่าง ๆ ซึ่งเป็นพันธกรณีที่ประเทศไทยผูกพันและต้องปฏิบัติตามความตกลงที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาและพิธีสาร หรือการดำเนินการต่าง ๆ ที่ควรกระทำเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนหลักการ และวัตถุประสงค์ของอนุสัญญาหรือพิธีสาร ทั้งนี้ โดยให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และผลประโยชน์ของประเทศ รวมทั้งข้อตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

๔) กำหนดแนวทางและท่าทีในการเจรจาเกี่ยวกับอนุสัญญาและพิธีสาร โดยต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และผลประโยชน์ของประเทศ รวมทั้งข้อตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

๕) กำกับการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐให้เป็นไปตามนโยบาย ยุทธศาสตร์ แนวทางหลักเกณฑ์ และกลไกการดำเนินงาน ที่กำหนดตามระเบียบนี้

๖) พิจารณาและสนับสนุนให้มีการจัดสรรงบประมาณแก่หน่วยงานของรัฐ ในการดำเนินงานเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างเหมาะสม

๗) กำหนดมาตรการเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือและประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐและภาคเอกชนในเรื่องที่เกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๘) พิจารณาเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในการแต่งตั้งกรรมการในคณะกรรมการองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก

๙) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติการตามระเบียบนี้ หรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

๑๐) ปฏิบัติการอื่นใดเพื่อให้เป็นไปตามระเบียบนี้ หรือกฎหมายอื่น หรือตามที่ คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

จากองค์ประกอบดังกล่าว ซึ่งครอบคลุมการดำเนินงานในทุกภาคส่วนของประเทศ ดังนั้นกระทรวงตามข้างต้นจะเป็นผู้ผลักดัน ขับเคลื่อนให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายการลดก๊าซเรือนกระจก โดยจะต้องมีการผลักดันกฎระเบียบ/ข้อบังคับ เพื่อนำไปใช้ดำเนินงานกับหน่วยงานกำกับดูแลของแต่ละ กระทรวง

๔. ปัจจุบันประเทศไทยได้มีการจัดตั้งกรมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม ประกาศในราชกิจจานุเบกษา มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๖ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้ทบทวนและปรับบทบาท ภารกิจ และโครงสร้างหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ให้สามารถรับมือกับความท้าทายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น รวมทั้งสอดคล้องกับบริบท ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของประเทศที่เปลี่ยนแปลงไป และสอดคล้องกับทิศทาง และข้อตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง โดยได้จัดตั้งกรมการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นหน่วยงานประสานงานกลางของประเทศ ภายใต้กรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ของประเทศไทย ทั้งการลดก๊าซเรือนกระจก (Mitigation) การปรับตัว (Adaptation) การเพิ่มขีดความสามารถด้านการบริหารจัดการ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในทุกระดับ และการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนานวัตกรรมด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

โดยมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑) เสนอแนะและจัดทำนโยบาย แผน และมาตรการ เกี่ยวกับการจัดการการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศ การลดก๊าซเรือนกระจก และการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และขับเคลื่อนเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ

๒) ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการดำเนินงานตามนโยบาย แผน และมาตรการ ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศ ประเมินความเสี่ยงและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และจัดทำรายงานสถานการณ์ด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศ

๓) ดำเนินการตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และเสนอแนะแนวทางและท่าทีในการเจรจาความตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

๔) ประสานความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรระหว่างประเทศ และต่างประเทศในการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของประเทศ

๕) รวบรวม จัดทำ และให้บริการข้อมูลและข้อเสนอแนะด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และสิ่งแวดล้อม ด้วยเทคโนโลยีต่าง ๆ

๖) จัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจกของประเทศ และสนับสนุนการจัดทำบัญชีก๊าซเรือนกระจก ในระดับพื้นที่

๓) ส่งเสริม เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์ พัฒนาศักยภาพ ส่งเสริมกลไกการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมเมือง สร้างเครือข่ายความร่วมมือ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม

๔) ศึกษา วิจัยและพัฒนา เทคโนโลยีการจัดการการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งถ่ายทอดองค์ความรู้และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสะอาด และเป็นศูนย์ปฏิบัติการอ้างอิงด้านสิ่งแวดล้อม

๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของกรม หรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย